

РЕШЕНИЕ

№ 223

гр. София, 08.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **9867** по описа за **2023** година докладвано от съдия Радина Карамфилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от Г. Г. Д., ЕГН: [ЕГН], със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 3 чрез адв. Б. Г. срещу решение № 3752 от 04.08.2023 г. постановено по НАХД № 16405/2022 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 108 с-в, с което е потвърдено наказателно постановление № 22-4332-007476/28.04.2022 г., издадено от началник сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на основание чл. 179, ал. 2 вр. ал.1, т. 5 от Закона за движението по пътищата на Г. Г. Д. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева за нарушение на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП.

Касаторът сочи, че решението на СРС е постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Поддържа, че при постановяването на обжалваното решение, съдът не е обсъдил възраженията му, нито е взел предвид представените от него доказателства. Твърди се, че решението страда от липса на мотиви, като съдът не е положил усилия за изясняване на фактическата обстановка. Неправилно бил кредитиран и събрания доказателствен материал с показания на актосъставителя и на водача Д. Т. М.. Не било взето предвид, че при издаване на НП била нарушена разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН. При

постановяване на обжалваното решение съдът неоснователно е приел, че в съставения АУАН и издаденото въз основа на него Наказателно постановление фактичката обстановка е правилно отразена. От възпроизведения в съдебно заседание запис от видеорегистратор от автомобила на другия участник в ПТП-то, е видно, че при навлизане в кръговото кръстовище липсва маркировка и разделяне на платното на две ленти. При условията на евентуалност моли да се приложи хипотезата на чл.28 от ЗАНН. С оглед на горното отправеното до съда искане е за отмяна на постановеното решение.

В съдебно заседание, касаторът редовно призован се явява лично и се представлява от адв. Г., която поддържа жалбата и моли решението на въззивния съд като неправилно да бъде отменено. Претендира разности съобразно, списък на разностите. Ответникът, редовно призован, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XXII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното НП.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна, а решението на СРС е правилно и законосъобразно.

Касационният контрол за правилност на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

С обжалваното решение предмет на касационната проверка, Софийски районен съд, НО, 108 състав е потвърдил наказателно постановление № 22-4332- 007476/28.04.2022 г., издадено от началник сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на основание чл. 179, ал. 2 вр. ал.1, т. 5 от Закона за движението по пътищата на Г. Г. Д. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева за нарушение на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП.

За да стори това, въззивният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 16.04.2022 г. свидетелят Д. Т. М. се намирал в паркинга на „Ринг мол“, находящ се в [населено място], на Околовръстния път. Около 16:55 часа свидетелят М. напуснал паркинга на „Ринг мол“, управлявайки лек автомобил марка „Х.“, модел „Т.“ с рег. [рег.номер на МПС] и движейки се по Околовръстния път на [населено място] с посока от [улица]към [улица]. В тази част пътното платно на Околовръстния път се състояла от две пътни ленти, предназначени за движение в една посока, разделени е единична прекъсната маркировка, като се движил в лявата пътна лента. Успоредно с автомобила в съседната /дясна/ пътна лента се движил лек автомобил, марка „С.“,

модел „Ц“, е рег. № РАА 230, управляван от Г. Г. Д.. При навлизане в кръговото движение Г. Д. предприел маневра, при който частично навлязъл в съседната /лява/ пътна лента, по която се движил автомобила на свидетеля М., при която маневра в предната лява част на управлявания от него автомобил ударил автомобила на свидетеля М. в задната дясна врата. За реализираното ПТП свидетелят М. подал сигнал на тел. 112. На място били изпратени екип от ОПП-СДВР - свидетелят Б. З. К. и неговият колега Х. И. Х.. Водачите на автомобилите попълнили декларации относно обстоятелствата, при които е било реализирано ПТП, като бил съставен и протокол за ПТП № 1795730, в който били отразени констатираните щети по двата автомобила.

За така извършеното нарушение му бил съставен АУАН бл. № 589429/16.04.2022 г. за нарушение на чл. 25, ал.1 от ЗДвП. Въз основа на АУАН е издадено НП № 22-4332-007476/28.04.2022 г., издадено от началник сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на основание чл. 179, ал. 2 вр. ал.1, т. 5 от Закона за движението по пътищата на Г. Г. Д. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева за нарушение на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП.

От правна страна въззивният съд е приел, че обжалваното наказателно постановление е законосъобразно, тъй като е издадено от компетентен орган и в съответствие с изискванията на ЗАНН по отношение на необходимото съдържание, процедура и срокове за издаването му, при липса на процесуални нарушения в административната фаза на процеса. Съдът е приел още, че нарушението е безспорно доказано от обективна и субективна страна, квалифицирано е правилно от наказващия орган, като съответно по вид и размер на установеното виновно поведение на жалбоподателя са и наложените административни санкции. По изложените съображения съдът е достигнал до извода, че административнонаказателната отговорност на дееца е ангажирана законосъобразно, поради което е потвърдил НП.

Решението е правилно.

Съгласно чл. 218, ал. 1 и ал. 2 АПК предмет на касационна проверка са само посочените в жалбата пороци на решението. За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

Изводите на първоинстанционния съд за доказаност на нарушението и за липса на процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство кореспондират на установената правилно фактическа обстановка и се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция, като същите са в съответствие с материалния закон и събраните по делото доказателства.

Въззивният съд е извършил дължимата служебна проверка за законосъобразност, като установил, че АУАН и НП са издадени от компетентен орган, отговарят на изискванията за форма и съдържание по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, в т.ч ясно и точно описание на извършеното нарушение. Прието е, че не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, водещи до отмяна на НП. Районният съд е обсъдил подробно възражения на наказаното лице за неправилното установяване на фактическата обстановка по делото, приемайки ги за неоснователни. СРС е анализирал събраните по делото доказателства - както гласни, така и писмени, и на тази база обосновано е приел, че касаторът е осъществил състава на нарушението визирано в нормата на чл. 25, ал.1 от ЗДвП като е предприел маневра, при която частично е навлязъл в съседната лява пътна лента, в която се е движило МПС на свидетеля М., като не е пропуснал попътно движещия се от лявата му страна автомобил, без да съобрази положението му. Тези изводи както се посочи са изведени

с оглед показанията на изслушаните пред районния съд свидетели Б. З. К. - актосъставител и и съставяне на АУАН, преценени като кореспондиращи с показанията на св. Д. Т. М. другият участник в ПТП, както и на събраните по делото писмени доказателства, в т.ч Протокола за ПТП № 795730/16.04.2022 г. и с описаната в АУАН и НП фактическа обстановка. Обсъдени са всички възражения на жалбоподателя, включително и доводите за липса на маркировка обособяваща две ленти на движение в кръговото движение, както и тези относно правилото на дясностоящия водач, като правилно съдът е обусловил извод за неотносимост на разпоредбите чл. 48 от ЗДвП и чл. 25, ал. 2 от ЗДвП в конкретния случай.

Нормата на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП предвижда, че водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например да излезе от реда на паркираните превозни средства или да влезе между тях, да се отклони надясно или наляво по платното за движение, в частност за да премине в друга пътна лента, да завие надясно или наляво за навлизане по друг път или в крайпътен имот, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение. Разпоредбата е обща и съдържа няколко изпълнителни деяния, като видно от обжалваното НП касаторът е наказана за това че при предприемане на маневра - частично преминаване от дясна пътна лента, в съседна лява пътна лента е блъснал движещият се в лява пътна лента друг участник в движението т.е. така визираното извършено нарушение от касатора попада в приложното поле на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП, като релевираните в тази връзка доводи в касационната жалба са неоснователни.

Правилно и законосъобразно въззивният съд е приел, че пътното платно, по което се движи автомобилът на свидетеля М., непосредствено преди реализиране на ПТП е двулентово, като двете ленти са предназначени за движение в една и съща посока и са разделени от единична непрекъсната линия. Установено е също с оглед събраните по делото доказателства, че при навлизане в кръговото движение не е имало указателна табела за престорояване или такава за край на пътна лента, с оглед на което правилен е изводът на съда, че не е изрично посочено с пътен знак, че пътят от двулентов преминава в еднолентов, както и, че някоя от пътните ленти се влива в друга, както и, че превозните средства продължават да се движат в две пътни ленти в самото кръгово движение.

С оглед на така направеното описание на нарушението от фактическа страна и административнонаказателната разпоредба на чл. 179, ал. 2, във вр. с чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, по която е подведен под отговорност касационният жалбоподател, очевидно е, че нарушената законова разпоредба, която следва да бъде посочена в съдържанието на АУАН и на НП, е именно нормата на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП, поради което съдът приема, че е изпълнено изискването на чл. 42, т. 5 и чл. 57, ал. 1 т. 6 от ЗАНН, а наведените в тази връзка доводи касационният състав на съда приема за неоснователни.

Останалите оплакванията изложени в касационната жалба се припокриват с тези направени пред въззивният съд, който от своя страна подробно и обосновано са били разгледани и обсъдени от последния, като касационната инстанция препраща към мотивите на СРС и не намира основание да ги преповтаря.

Не са налице и основанията за приложение на нормата на чл. 28 от ЗАНН. Нарушението и нарушителят не се отличават с по-ниска степен на обществена

опасност от всички останали нарушения/нарушители, поради което не е налице маловажност.

По отношение размера на наложеното наказание същото е в предвидения от закона минимален размер, поради което не се явява явно несправедливо.

Въз основа горното и след задълбочен анализ на събраните по делото доказателства районният съд е формирал правилен и обоснован извод, че касаторът е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушението, като наложеното на нарушителя наказание е в законоустановения размер. Като е достигнал до този извод районният съд е постановил обжалваното решение съобразно приложимите материалноправни норми, поради което не е налице касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1, вр. ал. 2 НПК.

Мотивиран така, съдът намира оспорваното решение на СРС за законосъобразно, поради което не са налице основания за отмяната му и същото следва да бъде оставено в сила.

По разноските по производството:

При този изход на делото право на разноси притежава ответната страна, но предвид липсата на искане в тази насока, касационната инстанция не намира основание за присъждането им.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд София - град, XXII Касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3752 от 04.08.2023 г. постановено по НАХД № 16405/2022 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 108 с-в.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.